

مرکز مجاز امام صادق علیه السلام

الروضة البهية في شرح اللمعة الدمشقية (القضاء)

کیفیت حکم - محرمات بر قاضی

جلسه ۱۴

استاد رفعتی

وظایف قاضی:

بر قاضی حرام است که شاهد را در «تعتعه» قرار دهد و مقصود از آن در این جا آن است که قاضی در اثناء شهادت شهود داخل شده و کلماتی را القاء نماید و می توان گفت ممکن است منظور از آن این باشد که: به دنبال کلام شاهد، کلامی بیفزاید؛ یا وی را در اقامه شهادت ترغیب نموده و یا در صورتی که شاهد در شهادت دادن متوقف و شاک باشد؛ وی را بی میل و بی رغبت کرده و بدینوسیله، مانع از شهادتش گردد.

مسئله:

قاضی نباید کسی را که می خواهد به امری اقرار کند متوقف ساخته و وی را از تصمیم بر آن باز دارد؛

مگر در حق الله تعالی؛ به دلیل قضیه ماعز بن مالک که نزد پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله اقرار نمود.

سکوت و حکم آن:

و اما اگر منکر سکوت نمود؛ در صورتی که سکوتش به جهت آفتی باشد؛ همچون عارضه کری یا لالی؛ حاکم برای اینکه به جواب منکر دست یابد، به طریقی متوصل شود تا که آن را احراز نماید.
و اگر سکوتش از روی عناد و سرسختی باشد، او را حبس کند؛ تا مبادرت به جواب نماید؛ یا حاکم به همین مقدار اکتفا کرده و پس از عرضه جواب بر او، وی را ناکل قرار داده و بر ضررش حکم کند.